

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

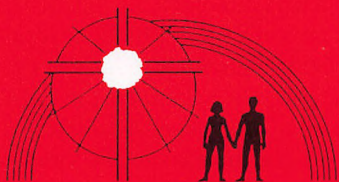
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Gunhild og kompagni i aktion.

Februar 1988 · 80. årgang

1

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

JESUS, MIN OG DIN FRELSER Es. 53

Kender *du* Jesus? Jo, Jesus kender vi vel alle, vi har da i hvert fald hørt om ham. Det er jo ham, præsten står og snakker om oppe på prædikestolen hver søndag; men er det nok for dig kun at høre om Jesus om søndagen, og kender du så egentlig Jesus som den, han er.

Hvis du ikke føler særlig stort kendskab til Jesus, så kan du *få* kendskab til ham ved at læse om ham i Bibelen, og det er faktisk ikke bare for sjov, jeg siger dette til jer, for, søger du *altid* lige i Bibelen efter Jesus?

Jeg har her kun valgt en lille del, men én af de mest centrale og betydningsfulde beskrivelser af Jesus. Dette er jo Esajas' profeti om Messias, jordens frelser – Guds søn.

Det var faktisk min tanke at gennemgå kapitlet, som jeg tror, mange af jer har hørt indtil flere gange. Det er dog mit håb, at jeg ved Guds hjælp kan røre lidt ved jeres tanker, så I får et nyere og bedre kendskab til Jesus.

Jeg vil lige indledningsvis læse Es. 53, 13-15 med jer. Disse vers siger lidt om, hvordan Jesus blev modtaget, da han kom til jord og »begyndte« at virke. Alle var målløse, både Jesu modstandere og tilhængere. Hans modstandere var målløse, fordi de ikke lige havde regnet med en sådan Fredsfyrste, som var blevet dem profeteret f.eks. i Es. 9,6: »Thi et barn er født os, en søn er os givet, på hans skulder skal herredømmet hvile; og hans navn skal være: Underfuld-Rådgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, *Fredsfyrste*.«

Mange dengang havde forestillet sig Jesus som en mægtig hærfører, der kunne slå romerne tilbage; men få havde tænkt på, at Messias var den kommende frelser af *hjerter* – af retfærdiges hjerter. Han skulle komme for at skabe fred i disse hjerter – ikke for at gå i krig mod romerne.

Er det ikke noget af den samme opfattelse, vi har af Jesus i dag, som man havde dengang?

Vi siger: Hvordan kan der være så meget

ondt i verden, hvis Gud er god? – Jesus bliver efterhånden mere upersonlig i vore øjne. Der er bare én ting, vi glemmer: Gud *er* god; men Djævelen eksisterer altså også. Der er bare mange, der tror lige så lidt på Djævelen, som de tror på, at Gud er god.

Det handler altså altsammen om tro!

For et lille stykke tid siden stødte jeg på en ikke-kristen, som læste meget i sin bibel; men han havde aldrig fundet noget om tro i den, sagde han. Nå,... hvordan kan det lade sig gøre?, sad jeg og tænkte. I mine øjne handler Bibelen udelukkende om tro og tillid til Gud. Det er det, Bibelen er baseret på, og det er det, den er skabt til at forkynde.

Troen skaber vi ikke selv, nej det er en gave fra Gud, som vi blot skal have mod og vilje til at modtage.

Hvad siger Es. 53 så om tro. Jo, det siger os en masse ting. For det første fortæller det noget om, hvad vi skal tro på, hvorfor vi skal tro, og hvor svært det kan være at tro.

Jeg vil starte med det sidstnævnte. Jesus var jo i højeste grad ikke speciel at se på, han er jo et ganske almindeligt menneske som alle os andre – men tilmed er han Gud.

I vers 2 står der: »- uden ydre, så vi syntes om ham«, nej han så umenneskelig ussel ud (52,14).

Det var jo også ham, der blev født i en stald og lagt i en krybbe!

Alle syntes at glemme stjernen!

Han skød op som en kvist; men af udtørret jord (v. 2). Vi må nok her erkende, at *vi* er den udtørrede jord, vi er af Adams slægt, vi er alle sammen en Adam. Fra den første Adam og indtil nu har vi forkludret alt, vi lader Djævelen friste os til at synde uafbrudt og forhindrer dermed Guds underfulde indgriben i vort liv.

Pludselig skyder en kvist op. Det er en kvist, der også er udsprunget af Adams slægt, men denne kvist er grønnere end alle forudgående

og alle siden. Denne kvist er den fuldkomne og ufejlbarlige, som der ikke findes nogen mage til. Er der nogen tvivl mere om, hvem det er, man skal tro på trods kvistens spinkelhed og på trods af alle hans lidelser?

Nu kommer så spørgsmålet om, hvorfor vi skal tro.

Det så virkelig ud som om, Jesus var slagen og forladt af Gud (v. 4), men det var ikke mere, end der var Guds vilje. Det var forud tilrettelagt, og det var også derfor, at Jesus endelig kunne opgive sin ånd og sige: »Det er fuldbragt!« (Joh. 19.30).

Jesus døde for vores skyld. Hvor tungt må det ikke have været at hænge der på korset uden nogensinde selv at have syndet men at skulle bære en hel verdens synd, for at vi skulle kunne få frelse ved tro. Som menneske var det en lidelse for Jesus, men som Gud var det af nåde og af kærlighed.

»Vi for alle vild som får, vi vendte os hver sin vej, men Herren lod falde på ham den skyld, der lå på os alle« (v. 6), og »han oplod ikke sin mund« (v. 7), for det var Guds vilje at bringe sin egen søn som skyldoffer for vore overtrædelser (v. 10).

Nu er det så op til os, om vi vælger at følge den mægtigste af alle. Det er op til os, om vi vil omvende os til at tro fuldt og fast på Jesu overvindelse af Den Onde, døden ja alt.

Vil vi efter hans sjæls møje her på jorden være med til at mætte ham med glæde over vores, jo manges omvendelse? (v. 11).

Det lyder så godt, og det er så godt at vide, at Kristus bad for os altid – også på korset, og han gør det endnu, men bønner afskrækker os sikkert og kræver en bekendelse af os: »Fader! tilgiv dem; thi de ved ikke, hvad de gør« (Luk. 23,34). Jo, det er også os, Jesus her taler om, vi er lige så kolde bødler som dem, der i sin tid korsfæstede ham – det var også os, der korsfæstede ham. Vi kan ikke bare, som Pilatus gjorde det, vaske vore hænder i vand og sige, at vi ikke er skyldige i Jesu blod. Vi erskyldige; men hvor har vi dog tit blot vasket vore hænder i vand, der ikke fjerner blodskyld.

Annette Christensen holder andagt ved elevstævnet.
Foto: Jørgen Hedevang, 10A.

Her har vi igen den gamle Adam – med alle vore undskyldninger.

Vil vi tilhøre Jesus, vor Frelser og Herre, og få del i Det Evige Liv, må vi tage konsekvenserne og følge i Jesu fodspor. Det næste spørgsmål bliver så: »Tør vi det, hver især?«

Ville du turde dø for din tro?!

Ville du turde dø for Jesus?!

Ville du turde blive stenet som Stefanus – for din tro?!

Ville du turde blive flået i arenaen af vilde dyr og blive spottet af hedninger – for din tro?!

Ville du turde blive til en levende fakkell, tændt af dine fjender – for din tro?!

Ville du turde stå og sige trosbekendelsen for en ikke-kristen uden at blinke eller se den anden vej?!

Ville du turde blive korsfæstet – for din tro?!

Disse spørgsmål kræver faktisk et ærligt svar – og en erkendelse af sin egen svaghed!

Jeg håber inderligt, at det for jer *hver især* vil munde ud i et oprigtigt ja til vor Fredsfyrste, Jesus Kristus. Må vi dog blive opfyldt af Helligånden til at sige eller bekende til Gud: »Ikke min, men *din* vilje ske til *evig tid!*«

Jeg har et kæmpeønske for jer alle, at I her efter vil begynde med at *lovprise* Herren for hans store nåde og kærlighed. Det er en kærlighed, som bliver skænket os, så vi kan drage ud og forkynde. Der er masser af arbejde at gøre på missionsmarken og ikke mindst her i vort lille land. Er vi ikke enige om, at kristendommen skal sejre – Jesus skal sejre?

Vi må bare sørge for at holde os til Guds sande ord og *ikke* slippe vranglære ind, for så tjener vi os selv og derigennem Den Onde.

Vær beredt på Jesu genkomst og lad os slutte med at sige: »Credo ut intelligam«, »Jeg tror for at jeg kan forstå«. Vi forstår nu engang ikke alt; men bare vi tror, så skal vi komme til at forstå. Gid, at den omvendte betydning aldrig må gøre sig gældende mere i vore hjerter og i tilliden til vor Herre Jesus Kristus.

*Andagten blev holdt af Annette Christensen
(85-87)*

Hjemme fra skolen

Mens efteråret var præget af ture og festligheder, har tiden efter jul været præget af dagligdagens gøremål.

Dog er der jo i skoleåret indbygget forskellige begivenheder, som giver en god variation i hverdagen.

Det gælder for de to første uger her i februar, hvor eleverne i 9. og 10. klasserne er i praktik. I den første uge er 8. klasse på skitur i Norge, hvor der efter sigende er mere sne, end vi har haft herhjemme indtil nu. Skolen er dog langt fra lukket i den periode, idet næsten alle elever også bor her i praktikperioden. Det giver gode muligheder for, at de kan udveksle erfaringer, når de hver dag vender hjem fra arbejde. Når vi siger praktik, ja, så er skolen her jo også et praktiksted. Nemlig for Nr. Nissum Seminarium, som har haft syv lærerstuderende i praktik her hele januar måned.

Der skal også her kort omtales et par arrangementer, der er blevet afholdt siden sidste nummer af elevbladet.

Dramatikholdet opførte: »Frokost i det fri«. Foto: Poul Trelborg.

Lige før eleverne rejste hjem på juleferie, havde vi vores traditionelle juleafslutning med julegudstjeneste, med flæskesteg og rødkål, underholdning og juletræ o.s.v. 10A opførte et rigtigt julestykke om, hvordan det blev jul i skovridergården.

Ved juletid skal man jo tænke på andre, så derfor havde klassen inviteret eleverne fra den nye Fenskær Efterskole til at se stykket om formiddagen. God ide og gæsterne syntes vældig godt om stykket.

Talen ved juletræet var et rigtigt eventyr, skrevet og opført af vore tre vikarer/timelærere, Inge, Lone og Lisbeth.

Ovenpå var der så godteposer!

Næste morgen drog eleverne hjem, og vi andre gik hjem til vore egne juleforberedelser.

Og så et par ord om vinterelevstævnet. Ca. 80 tidligere elever havde taget imod indbydelsen til at være med. Det blev en god dag, hvor mange minder blev oprisket. Dramatikholdet

opførte et stykke om det vanvittige i at føre krig, men ellers var der ikke mange faste programpunkter. Til gengæld var der masser af mulighed for at dyste i forskellige discipliner i hallen. Tak til jer der besøgte skolen og tak til de elever, der var på skolen for en virkelig god dag!

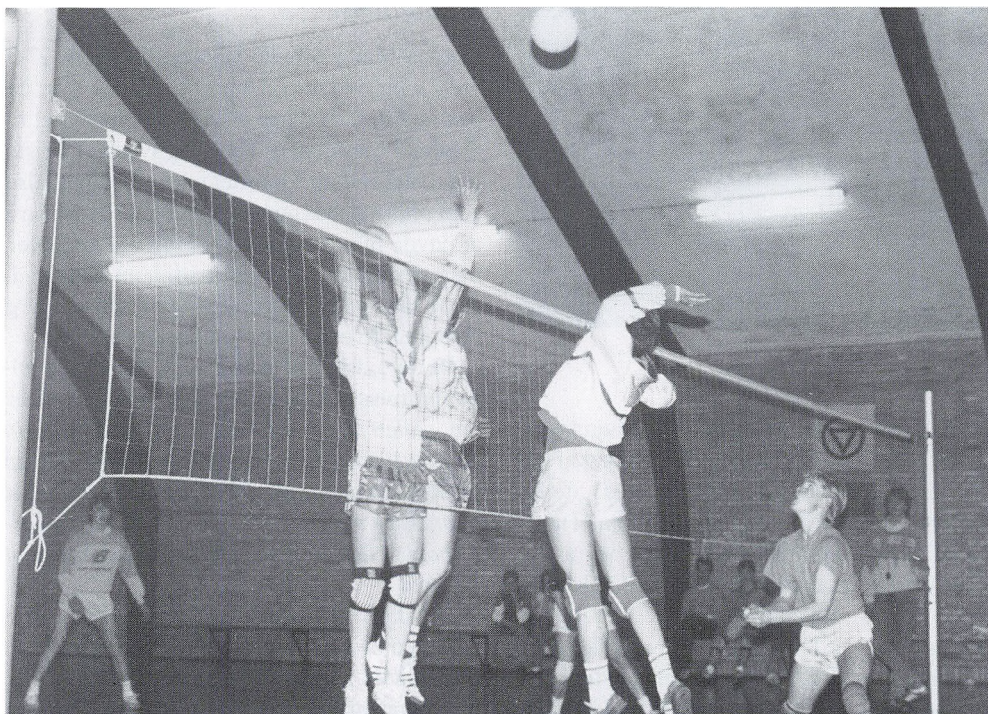
Fra sportsfronten indløber der jævnligt resultater, som hævder NNE's høje idrætslige niveau.

Sidst var det badminton og inddefodbold. I sidstnævnte idrætsgren kvalificerede både pige- og drengeholdet sig til DM for efterskoler, som afvikles 27. februar i Vejle.

Samme dag er der gymnastikstævne i Hammerum, som skolen også deltager i. Det er nok derfor lærerværelset i øjeblikket er fyldt med musik og folk, der står og tæller takter. Og lad så være, at andre synes, det er en smule taktløst.

Bjarne J.

Foto: Jørgen Hedevang, 10A.

HVEM ER DIDA?

Poul Jeppesen har forsket lidt i Dida's livshistorie. Dida var datter af højskolens grundlægger pastor Ad. L. Hansen!

Christa Ousager Hansen »Dida«

*Født marts 1897 i Nr. Nissum
Død maj 1935 i Kina*

Christa Ousager Hansen

Så snart man kommer ind ad hovedindgangen til Nr. Nissum kirkegård, fanges blikket af pastor Ad. L. Hansens familiegravsted. Stedet rummer også en mindeplade for en af Thora og Ad. L. Hansens døtre, som ligger begravet i Kina. I arbejdet med at samle stof til Højskolens 100 års jubilæumsbog blev vi gang på gang stillet over for personer, om hvilke man uvilkårligt måtte stille spørgsmålet: »Hvordan formede deres liv sig egentlig?«. Mindepladen

med de korte og knappe meddelelser kan nok afføde et sådant spørgsmål, som her skal blive forsøgt besvaret.

Thora og Ad. L. Hansen havde 10 børn, 6 piger og 4 drenge. Det første barn blev født i kapellanboligen i Heldum v. Lemvig, de næste 8 i Nr. Nissum præstegård og det yngste i Tørslev præstegård på Sjælland. Den yngste søn, Frants Alfred Michael Ousager Hansen, født i 1899, død i 1900, ligger begravet på Nr. Nissum kirkegård, og på familiegravstedet er der rejst et kors over »lille Alfred«.

Uddannelse

Christa Maria Sibylle Hansen blev født 27-3 1897 i Nr. Nissum. Hun var således 7 år, da pastor Ad. L. Hansen i 1904 blev forflyttet til Sjælland i nærheden af Haslev, hvorfra Christa tog realeksamen. Derefter tog hun uddannelse som pharmaceut og blev kandidat i 1924. I tre år havde hun arbejde på forskellige apoteker, men besluttede så at tage endnu en uddannelse og blev i 1927 sygeplejeelev på Bispebjerg Hospital, hvorfra hun tog eksamen i 1931.

På det tidspunkt følte hun, at hun måtte følge det missionskald, der, som hun selv siger det, »*allerede i min barndom var nedlagt i min sjæl og stærkere og svagere havde fulgt mig op gennem årene, ja vel i virkeligheden været midlet til at drage mig ind i et personligt tros- og tillidsforhold til den Gud, jeg i mit hjem havde lært at kende.*«

Det danske Missionsselskab, D.M.S., turde ikke i en kritisk tid omkring 1931 antage nye missionærer, men med hjælp fra »Kristelig pharmaceutisk Forening« blev hun i foråret

1932 sendt til England på sprogskole og havde et lærerigt og velsignet halvår derovre.

»Jeg ved, jeg skal på missionsmarken«

Kinamissionær P. N. Pedersen, der var læge, fortæller om sit første møde med Christa Ousager Hansen: »Under et hjemmeophold i Danmark havde jeg talt i Kristelig Pharmaceutforening i København om arbejdet i Kina og var langt om længe blevet færdig med at snakke med de mange interesserede og ville til at gå, da hun stod ved døren, tålmodigt ventende, og spurgte: »Er der brug for et menneske, som har farmaceutuddannelse, som er sygeplejerske, og som er interesseret i laboratorium og andre praktiske ting?«

Dr. Pedersen følte en underlig rislen gennem kroppen, for det var netop et sådant menneske, de trængte til, og som de havde bedt Gud om at sende. Christa Ousager Hansen sluttede samtalen med at sige: »Ja, jeg ved ikke, hvor jeg skal hen, men jeg ved, at jeg skal på missionsmarken.«

Og det skulle hun! Hun blev antaget til et arbejde i Kina i juni 1932, og udsendelsesfesten fandt sted d. 30 december 1932 i Sct. Jacobs kirke i København. Få dage efter – d. 5 januar 1933 – begyndte rejsen til Kina. I en afskedshilsen i D.M.S. bladet skriver hun: »Når jeg nu står overfor det for mig så store: at få lov til at rejse ud til missionsgerningen i Kina, er det med en dyb taknemmelighed i mit hjerte til den Gud, der aldrig svigter sine løfter, og til den danske menighed, der viser mig den tillid at sende mig ud.«

I arbejdstøjet

Dr. P. N. Pedersen, som hun arbejdede hos, skriver om hendes tjeneste derude: »Hun var kaldet af Gud, og hun lød kaldet. Hvilke hindringer, hun har haft at overvinde, før hun kom ud, ved jeg ikke, men en dag stod hun her, og med utrolig energi kastede hun sig ind i ar-

bejdet, dels udpakning og opstilling af apparater, dels yderligere forberedelse til livsgerningen, først i Pyengyang og senere i Peking, men mest sproglæsning. Jeg ser endnu hendes tætte, lille skikkelse sprudlende af energi og fuld af glæde over tjenesten, sådan som hun færdedes i laboratorium og røntgenværelse, og før hun rejste til Peking, nåede hun at få en plan lavet, hvorefter vi, som ikke kendte ret meget til faget, kunne arbejde, indtil hun kom tilbage til os.«

Kinamissionær, sygeplejerske Anna B. Nielsen, som hun arbejdede sammen med, fortæller: »Hun kom til Sweihwafu træet efter sin sprogekksamen, men fuld af arbejdslyst og mod. De følgende dage gik hun rundt på hospitalet og »så til« for at se gangen i arbejdet. Mange gange sagde hun til mig: »Hvor har jeg dog meget jeg skal lære i det år, jeg skal være her, og hvor er jeg lykkelig over, at Gud har ladet mig få lov til at få det år heroppe.«

Hun gik med sin notesbog og sin blyant og skrev og spurgte og skrev igen; alt, hvad hun mødte, skulle hun have klar besked om, og Anna B. Nielsen følte, hun stod overfor et betydeligt menneske, der vidste, hvad hun ville og ville det helt. Hun havde kærlighed til sjælene og en længsel efter at komme i åndelig forbindelse, især med eleverne. Skærtorsdag tog hun aftengerningen på kvindehospitalet for Anna B. Nielsen, for at denne kunne komme til altergangsgudstjeneste. Da Anna B. Nielsen kom tilbage og spurgte, hvordan det var gået, svarede hun: »Jeg har haft den bedste dag, jeg endnu har haft i Kina!« – og hun lyste af glæde i arbejdet.

Sandhed og kærlighed

Den, der i Kina havde mest at gøre med Christa Ousager Hansen, var Oline Meinertsen, der senere blev gift med kinamissionær Jens Høgsgaard fra Nr. Nissum.

Oline Meinertsen og Christa Ousager Hansen gennemdrøftede mange problemer, og en dag spurgte Christa Oline: »Hvad er du kom-

met til Kina for?» Svaret var: »For at prædike evangeliet!« Christa svarede selv: »Jeg ved, jeg er kommen for min egen skyld!« Hun kom flere gange tilbage til det, og det gav Oline Meinertsen meget at tænke over, og hun siger dertil, at hun aldrig har kendt noget menneske så gennemsandt i ord og gerning som frk. Ousager. Sandheden fremfor alt. Hun kunne være meget skarp med sin tunge, hun kunne sige en ting, så det gik gennem marv og ben, men hun forstod også, at sandheden og kærligheden ikke må skilles ad.

En dag, de talte om helliggørelse, sagde Christa: »Jeg vil så nødigt gå lemlæstet ind i Guds rige.« (Læs Mattæus evangeliet kap. 5, v. 29-30). Da forstod Oline Meinertsen først ret hendes kamp mod sin skarpe tunge. Hun kunne se, den voldte skade, men den gjorde da også gavn. Ville Gud, at den skulle »hugges«

af? Hun kunne ikke gå ind under det på det tidspunkt, men hendes hele higen var at blive villig til at dø for at bære frugt – Gud til ære. Gud arbejdede i hende, og hun fik den ene bønnehørelse efter den anden, og hun voksede en stille vækst dybere ind i samfundet med Gud.

Senere skrev Christa i et brev til Oline: »Vil du gerne høre, at jeg savner dig forskrækkeligt, ja, for det gør jeg også; men jeg vil alligevel hellere fortælle dig, at jeg har haft en dejlig tid helt alene med mig selv – og min Gud!« Hun fortalte så, hvad hun havde oplevet. Hvor jeg frydede mig over det brev, mest over, at hun var blevet villig til at gå »lemlæstet« ind i Guds rige. – Det var en fuld overgivelse.«

Poul Jeppesen

(Afsluttes i næste nummer)

Foto: Thomas, 10A.

Tre måneder efter

Inger Øeby Pedersen, der er barselsvikar for Gerda Krogshede, præsenterer sig

At være ny på et sted, der magter at få nye til at føle sig gamle, det er bare lykken, også når man er ny sygeplejerske.

At jeg valgte at søge Gerda Krogshedes barselsvikariat skyldes en måske romantisk – men ikke urealistisk – drøm om, at det at være på en efterskole er en livsstil, hvor grænsen mellem arbejde og fritid, mellem pligt og interesse ikke kløver hverdagen; samtidig er det helt sikkert mit ophold på Hoptrup Højskole – med sang, foredrag, samtaler, fantasi og drama og timer, der ikke bare var timer, – der har givet mig lysten til at prøve.

Jeg er vokset op på et plejehjem, og derfor

virker det rart og hjemligt at være sammen med mange, selvom 28 gamle er en lillebitte smule mindre livlige omkring spisebordet.

Søndagsskolearbejdet hjemme har givet mig mange skønne »børneoplevelser« og mine mange »reservebedsteforældre« har sørget for »gamle-oplevelserne«, så nu er jeg midt i – og ser frem til flere »ung-oplevelser.«

Sygeplejeuddannelsen har givet mig lejlighed til at træne lidt med undervisning, og det er spændende at prøve endnu mere. Gerdas timer i håndbold og badminton kan jeg ikke klare, men jeg synes virkelig boldfolket har taget godt imod en almindelig gymnastikpige. Udover pige-gymnastik har jeg tysk og dansk. Alle de danske tekster, der ligger og venter på at blive brugt er en inspiration i sig selv.

Mit værelse på skolen – »Skovly« – var så fint gjort i stand, og alle mine ting og blomster føler sig også hjemme her, – Korkgulvet er egentlig pænt. – Jeg når ikke at savne midtjyske lyngbakker og næsten heller ikke mine to søstre.

Inger

Repræsentantskabsmøde

Fredag den 11. marts 1988 kl. 18,00

Dagsorden

1. Velkomst og middag i hallen.
2. Andagt v/formanden.
3. Valg af dirigent.
4. Valg af protokolfører og stemmetællere.
5. Beretning v/formanden.
6. Regnskabet v/revisor Ravn.
7. Valg til bestyrelsen. Efter tur afgår Aksel Kristensen, Kaj Madsen og Gerda Thygesen.
Gerda Thygesen ønsker ikke genvalg.
8. Valg af to suppleanter.
9. Aktuelt fra skolen v/forstanderen.
10. Indkomne forslag:
 - a. drøftelse af tidspunktet for repræsentantskabsmøder. Nuværende form: marts måned, hveranden gang fredag aften/hveranden gang lørdag formiddag.
 - b. iflg. fundats §8 behandles flg. forslag for 2. gang: Der kan vælges 2 repræsentanter fra hvert elevhold. Her

betragtes et elevhold som de elever, der forlader skolen hvert år.

11. Øvrige forslag – skal være formanden i hænde senest fredag 4. marts.
12. Elevforeningen v/Bjarne Jørgensen.
13. Vurdering af spørgsmål om fremtidig højskole.
14. Eventuelt.
15. Aftenkaffe.

Forslag til bestyrelsesvalg samt øvrige forslag skal være skolens formand i hænde senest fredag den 4. marts 1988.

Adresse: Sognepræst H. K. Jørgensen,
Nellikestræde 2, 7500 Holstebro.

Vi venter, at mange kommer, men af hensyn til køkkenet, bedes I venligst tilmelde jer på tlf. 0789 1004 senest *mandag den 7. marts 1988*.

Venlig hilsen
H. K. Jørgensen/Niels Braad

10A opførte »Jul i skovridergården«.

ELEVFORENINGENS REGNSKAB 1987

Indtægter		Udgifter			
Kontingent	81217,70	Elevblad: trykning	187842,00	heraf Jubi-bog	125280,00
Renter: Giro	55,74	Forsendelse	24018,08	heraf Jubi-bog	7949,00
Check	49,43	Rykkere	1250,00	skrivelser	3120,00
12 mdr.	2920,99	Kørsel, porto, gaver	8667,42	kuverter	4065,00
Jubilæumsbidrag og salg af bog	75521,04	Ufrankerede indb.	1360,50		
Samlede indtægter	159764,90	Samlede udgifter	223138,00	heraf Jubi-bog	140414,60
Indtægter i alt	159764,90	Udgifter i alt	223138,00		
Hævet jubilæumsbog	44273,86				
Hævet renter	2453,32				
Gave fra Nordvestbank	7000,00				
Gave fra Sparekassen	1000,00				
Underskud	8645,92				
Balance	223138,00	Balance	223138,00		
Ved årets begyndelse		Ved årets slutning			
Girobeholdning	1517,40	Girobeholdning	45066,69		
Kontant beholdning	0,00	Kontant beholdning	338,00		
Indestående - 12 mdr.	59698,76	Indestående - 12 mdr.	6522,93		
Indestående - check	535,78	- check	1178,39		
Formue 13.1.1987	61751,94	Formue 29.12.1987	53106,01		
Jubilæumskonto	44273,86	Jubilæumskonto	0,00		
	106025,80				

Nr. Nissum, 29.12.1987.

Gerda Braad, kasserer

Kassebeholdning, bank- og girokonti samt regnskab gennemset og kontrolleret. Alt er fundet korrekt.

Nr. Nissum, 12.1.1988.

Bjarne Jørgensen

Med dette nummer af elevbladet følger girokortet til betaling af kontingent for 1988. Det er glædeligt, at de fleste reagerer hurtigt, og det ville være en stor lettelse, hvis vi kunne slippe for det store ekstraarbejde, det er at sende mere end 1000 rykkerbreve senere på året.

Jubilæumsbidraget har nået en meget glædelig størrelse, og det siger vi en stor og varm tak for. Sammen med beløbet på jubilæumskontoen kunne det næsten række til betaling af Jubilæumsbogen, og der kommer stadigvæk bidrag. TAK

Venlig hilsen
»Kassereren«

Anmeldelse af Arne Rasmussens bog:

Tanker omkring et foredrag

November 1987 var det 25 år, siden Arne Rasmussen første gang holdt foredrag på NNHE. På opfordring har han nu nedfældet nogle af de tanker, som optog ham dengang – og i de følgende år.

Bogen er en slags regnskab til alle de mennesker, som har været medvirkende til udformning af de tanker og anskuelser, der er Arnes. Ofte er man sig ikke bevidst, hvornår et modargument eller et spørgsmål, som i første omgang ikke besvares, skubber til tanker, der rækker ved andre og fra sindets dyb presser nye frem til klarhed og lys og påvirker andre, der vender sig og falder på plads. Mennesket konfronteres ofte med situationer, hvor tidligere tankebygninger undermineres og pludselig – måske længe efter muldvarpen er væk – falder. – Hvis mennesket altså tør!

Tit vil det ikke være muligt at udtrykke sin taknemmelighed, da fuglen er fløjet, når resultatet viser sig. Arne Rasmussens lille bog er derfor dediceret til de mennesker, der i tidens løb har spurgt, sagt imod og belært. Altså: En tak til »skvatmiklerne«.

Selv om bogen er lille (47 s.), lader den sig vanskeligt referere, idet den når langt omkring. Samtidig giver den tilsyneladende springende fremgangsmåde bogen et eget liv og stor dybde. I konsekvens heraf vil jeg udframin tolkning fremdrage et centralt tema og forhåbentlig herved virke tilskyndende til læsning.

»Mennesket i en krigstid!« lød titlen på det første foredrag for 25 år siden. Spørgsmålene trænger sig på. Hvad er et menneske? Og videre spørgsmål angående dette – kun 17 år efter krigen: Hvor meget kan mennesket se, hvor mange døde og lemlæstede, hvor mange spildte mennesker, forgræmmede sjæle, hvor meget forkrøblet liv, afstumpethed, barbari?

Hvilket uhyrligt spild!? – Dachau. Bergen-Belsen. Auschwitz. Over 4.000.000 alene i Auschwitz.

Kan Gud tillade, at bare ét menneskes liv spildes? Tabes? Er ligegyldigt?

Bare ét? Et barns muligheder? Alt det liv. Forgæves.

Overhovedet kan man knap stille spørgsmålet om det krigeriske menneske, før et andet tæt sammenhængende spørgsmål tårner sig op: Hvorfor tillader Gud al den lidelse? Er han ond? Således stillet er svaret *Ja*. Gud er *ond*. Men en ond Gud! Det er ubærligt, uudholdeligt, umenneskeligt. Hellere ingen Gud have end en ond, umenneskelig Gud. Hellere leve uden. Og så dør Gud. Man slår ham så at sige ihjel.

For så vidt er denne problemstilling central. Men for Arne R. anno 1962 lå løsningen ikke umiddelbart for. Derfor løber en anden analyserække som en understrøm gennem bogen. Et er lidelsernes realitet, et andet er, at det ganske klart er *mennesker*, der forretter størstparten af disse lidelser. Hvis man ikke ligefrem vælger den lette forklaring, at nogen bare *er* onde, så bliver det faktisk lige så stort et problem.

Det er selvsagt ikke muligt at gengive alle enkeltanalyser – de skal læses eller bedre: studeres. Derfor springer jeg frem til at antyde nogle resultater, som fremkommer efter mange svære overvejelser. Thi dette er ikke kølige intellektuelle beregninger, men en kamp for overhovedet at tilegne sig et gyldigt eksistensgrundlag.

Med udgangspunkt i lidelsernes uhyrlighed fremtvinges det spørgsmål, om det kan være en kærlig guds ønske, og det nærliggende benægtende svar resulterer i en afvisning af Gud som eksisterende.

Men noget er galt. Et eller andet halter. Selve den kendsgerning, at livet *er*, minder uophørligt om, at det heller ikke lader sig gøre at etablere et gyldigt, ægte forhold til livet, hvis Gud »afskaffes«. Så vil mennesket selv være Gud! Dansen om Vorherrerollen kalder Arne R. det. Via en vanvittig kortslutning kommer tankegangen hos »menneskeguden« til at se sådan ud: »Jeg skylder mig selv mig selv. Jeg er selv årsag til mit liv, og jeg kan derfor beherske livet som sådan.« Overhovedet er det pudsigt, at denne tankerække ikke er forbeholdt »de gudløse«. – For om man af Gud *mener sig* placeret som livets herre, eller om man uden Gud opkaster sig til Vorherre kan komme ud på et. I begge tilfælde passer »Vorherrerollen« ikke til *livets kendsgerning*. Død, lidelse, svaghed og afmagt skal bortforklares; og dertil bygges kolossale tankekonstruktioner, der skal »forklare« det ikke-accepterede. Vi kan kalde disse tankekonstruktioner for religioner, ideologier. Man bliver ude af stand til at acceptere, at man (naturligvis) ikke behersker ret meget. Alle de kendsgerninger, der modsiger almagtstanken, forjages, fortrænges eller søges destrueret. Og man er uhjælpelig fanget.

Det viser sig altså, at det, der hver gang udmunder i dette tankernes fangarn, er et forkert udgangspunkt; ergo, det bliver *altafgørende* at etablere det rette. – Thi kun at se lidelserne eller ikke at ville se dem er ganske åbenbart lige destruktivt – og kan slå ud i enslydende konsekvenser. Eksempelvis *kan* ateisten og den, der tiltusker sig Vorherrerollen under henvisning til Bibelen, tragisk nok forenes i at tilrane sig magt og dom over anderledestænkende, det være jøden, kommunisten eller den homoseksuelle.

Med disse tanker i ryggen er kampen mellem kærlighed og lidelsens realitet tilspidset så meget, at kun to muligheder lades tilbage: »Død« eller »genfødsel«, »fortabelse« eller »opstandelse«. Enten bliver man på ny et helt menneske, eller man lever videre – som død!

Men hvis nu selve *livetses* som en *gave*. Hvis man i mødet med barnet, smilet, solopgangen,

træet, blomsten – i det daglige møde med det, Arne R. kalder »Guds fantasi på jord« – ser *underet*, *miraklet*, – og *indser*, at man som en del af Livet skylder sig selv helt og holdent til Livet, *da* har man fæstet sig til et fundamentalt anderledes udgangspunkt. Dét, at der er liv, at livet i sig selv er et mirakel, som i sin ubegribelighed påkalder sig ærefrygt, giver kræfter til en pludselig, grundlæggende forvandling: Man står op af døde! – Det er *kærlighed*. Afmagtens indrømmelse. Derfor sprang Jesus ikke ned af korset, og derfor lod han sig ikke friste i ørkenen.

Jeg kan vel bedst sammenfatte det udgangspunkt ved at gengive Vilh. Grønbechs ord om Jesu forkyndelse, evangeliet: »Gud er selvfølgelig, som alt virkeligt er; at livet er Guds rige, det falder af sig selv.«

Hannah Arendt siger, at trivialisering er den sidste grad af voldens ondskab. Når Arne Rasmussen begynder med lidelsen som et uoverstigeligt problem og ender med troen på Livet som Guds gave, fjerner det ikke lidelsen, men herved undgås en krampagtig og handlingsslammende desperation eller virkelighedsflugt. Og mere: hér er en kilde så dyb, at man begejstret (det betyder egentlig »fyldt med *ånd*«) kan »ånde luften i fulde drag« – »trods synd og død«, som Jakob Knudsen udtrykker det. Med livets kilde i ryggen kan vi bekæmpe lidelsen af alle kræfter – akkurat fordi vi tør se den i øjnene.

Jeg har lært meget af disse tanker. Og jeg tror, de på afgørende måde er rigtige.

Johannes Adamsen (elev 78-81)

Det er stadig muligt at anskaffe bogen (35 kr.).
Henvendelse til Arne R. Tlf. 07 82 38 64.

(Red.)

Søren L. Sørensen er død

Et langt og begivenhedsrigt liv sluttede 8.12. 1987, da Søren L. Sørensen, Sjørsløv, døde, 93 år gammel – mæt af dage – men dog klar til det sidste. Havde bl.a. glædet sig over skolens 100 års jubilæum.

Søren var født på Mølbjerggård i Vester Vandet. Han overtog gården i 1920.

Han var tro mod sin hjemstavn. Var kun borte fra denne i soldatertiden og under 2 ophold på Nr. Nissum Højskole.

Hans rige evner blev udnyttet i foreningsarbejde og i offentligt arbejde. Han var indvalgt i sogneråd, i skolekommission, i mejeriet, i Hedeselskabet, i Lysgård Herreds Brandkasse m.m. Han var formand for Sjørsløv KFUM gennem 25 år og sad endnu længere tid som bestyrelsesmedlem for KFUM's soldaterhjem i Viborg.

At tiden på Nr. Nissum Højskole betød umådelig meget for ham, lagde han aldrig skjul på. Her var han sat igang, så han aldrig gik i stå.

Hans trofasthed mod skolen gav sig bl.a. udslag i et langt formandsskab for *Nissum-stævnerne* i Viborg og i skolens bestyrelse fra 1950-71.

Han fortalte gerne – og ikke uden stolthed i stemmen – at her i Sjørsløv kan man møde mennesker, hvis fædre var på første elevhold i Nr. Nissum, og at man stadig kunne møde elever på nuværende elevhold. Bag denne kendsgerning ligger et trofast arbejde, udført af gamle elever i sognet bl.a. af Søren.

Sidste gang jeg besøgte ham på plejehjemmet – og det var alt for sjældent – sagde han: »Ja, til Nr. Nissum Højskole kommer jeg aldrig mere, men jeg beder for skolen hver eneste dag.«

Denne røst i skolens bagland er nu forstummet her på jorden. Et menneske, der var tro mod sin skole og sin livsgerning er borte.

Uvilkårligt kommer de medansvarlige strofer til een:

Er der ny overalt
for de gamle, der faldt?

Vi ærer Søren's minde.

Ths. M.

Hej, piger fra 51!

Har I lyst til at være med i en
ny udgave af vandremappen
»Skyttelen«

så kontakt:

Ellen Gregersen
Langvadvej 41
7741 Frøstrup

eller telefon 0799 11 29

og gør det hurtigt

VORGOD STÆVNE

*Aftenfest i Vorgod missionshus
lørdag d. 26 marts kl. 19.30*

Program:

Tale
Underholdning v. Vorgod KFUM og K
Kaffe
Afslutning v. Nr. Nissum Høj- og
Efterskole

Om eftermiddagen dyster elever fra
vores nuværende elevhold mod hold
fra Vorgod KFUM Idræt i forskellige
idrætsgrene i Vorgod-Bardehallen.

Programmet vil også indeholde en
gymnastikopvisning.

Kalender

27. februar Gymnastikstævne
i Hammerum.
DM i indefodbold i Vejle.
11. marts Repræsentantskabsmøde.
14. marts Orienteringsaften for nye elever.
26. marts Nissumstævne i Vorgod.
12. maj Forældredag.
- 14.-17. juni Firedagestur.
- 18.-23. juni Førjuniorkursus.
- 2.-8. juli Forbundscamp.
- 22.-30. juli Sommertur til Normandiet.
(Overtegnet).
- 6.-12. aug. Sommerkursus
(Program under udarbejdelse).
15. aug. Skolestart.
- 27.-28. aug. Sommerelevstævne.

Dødsfald

Tidligere lærer ved Nr. Nissum Høj- og Efterskole Hans Lindskov Rasmussen døde mandag den 8. februar. Næste nummer af elevbladet vil indeholde en mindeartikel om den mangeårige ven af skolen her.

(red.)

Adresseforandringer

- 27-28 Einar Moeslund, Illerbyvej 31A,
8643 Ans By.
- 1938 Maja Bjerre Andersen, Nellikevej 10, 1.
7000 Fredericia.
- 42-43 N. Møller Christiansen, Hasselvej 12,
7441 Bording.
- 1948 Jenny Andersen, Ulstedvej 4,
7760 Hurup Thy.
- 1955 Ella Rosenstand, Svinget 9 st. tv.,
Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 1956 Hilda Andersen, Kragelundvej 3,
8600 Silkeborg.

- 1956 Edith Jensen, Refstopvej 6,
7760 Hurup Thy.
- 76-77 Jens Germann, Farverhus 196,
6200 Aabenraa.
- 77-79 Jørgen Bitsch, Nordkap 24, 2. tv,
7500 Holstebro.
- 1978 Tove Andersen, Karl Tømrers vej 15,
7080 Børkop.
- 78-80 Jes M. Dideriksen, Nylandsvej 29,
6900 Skjern.
- 78-80 Niels Toft Sørensen, Stentofterne 85,
7600 Struer.
- 79-80 Anne R. Hedegaard Nielsen,
Lægårdvej 12B, vær 301,
7500 Holstebro.
- 80-82 Gitte Christensen, Houmålvej 88, vær. 17,
2300 København S.
- 81-83 Ellen Margrete Pedersen,
Slotsvænget 8, 7500 Holstebro.
- 81-83 Dorte Schriver, Gl. Skolevej 32,
7400 Herning.
- 82-83 A. Hedegaard Thomasen,
Mejerivej 10, Fåbjerg, 7620 Lemvig.
- 84-85 Marianne Bak, Præstøvej 13,
7480 Vildbjerg.
- 85-87 Annette Christensen, Vasevej 28-30,
6950 Ringkøbing.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07 89 1004
Elevernes tlf. 07 89 1107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Gerda og Niels Braad, Bjarne Jørgensen,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:

Gerda Braad, Kirkebyen 16, Nr. Nissum, 7620 Lemvig
Telefon 07 89 1004

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07 89 1004

Elevforeningens gironummer: 803 6233

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer

En salme

Af Helle Esbo

Mel. Her vil ties, her vil bies

Tunge vinter står og venter,
står og venter omkring sin rod.
Venter i mørke, bleghvide dage,
bleghvide dage, som snart er væk.
Vinter, se din forårsspire,
allertidligste vintergæk.

Vender blade, årets blade,
ser på timer, som blev til støv.
Hvor er det forår, levende forår,
levende forår i blåt og gult?
Kølig varme, sol, der skinner,
sol, der skinner på frysende grønt.

Fuglestemmer synger sammen,
synger sammen i tidlig vår.
Hør, de fortæller samme fortælling,
samme fortælling igen i år.
Fugle kalder trætte sjæle,
jubler mer, end vi selv formår.

Plukker skyndsomst anemoner,
anemoner i vinterløv.
Hvor var den sommer, lysende sommer,
lysende sommer, som vi forlod?
Plukker skyndsomst anemoner,
før de dækkes af vinterløv.

Tro på sommer, korte sommer,
glemt er træet uden sit løv.
Medens vi spiser bær, som er sorte,
svinder de dage, som er igen.
Vent med vinter, mørke vinter.
Paradiset er her på jord.

Se mod påske, se det døde,
se det døde igen opstår.
Cirklerne brydes, døden er borte,
døden er borte, og alt er nyt.
Pinseunder! Evig sommer.
Fuglenes sang var kærlighed.

Foto: Poul Trelborg.

